

større Territorium end selve det paagældende Fiskerleje. Jeg tror ikke let, man vil faa Fiskere fra to forskellige Byer, der ligge en vis Strækning fra hinanden, til at gaa sammen i en enkelt Forening. Jeg tror, de først skulle samle nogen Erfaring om, at der ikke er stor Fare ved det. Det kan nok være, at det paa sine Steder vil være ret vanskeligt at samle 50 Fiskere i en Forening. Men Vanskeligheden vil hurtigt afhjælpes. Jeg tror heller ikke, man skal være saa bange for, at det kun blev de mindst bemidlede eller de rent ubemidlede Fiskere, der gik ind i Laaneforeningerne, thi det er kun faa Fiskere, der ere saa luksuøst udstyrede i økonomisk Henseende, at de kunne klare sig ved egen Hjælp. De fleste ville være taknemmelige for at faa Penge til billig Rente til Udvidelse af deres Virksomhed, og billigere, end det her tilbydes, ville de aldrig nogen Sinde kunne faa Penge til Raadighed. Jeg tvivler derfor ikke om, at det ikke alene vil blive de ubemidlede af Fiskerbefolkningen, der ville søge Laan her, men det vil sikkert blive saa godt som alle, efterhaanden som de lære at forstaa, hvad det drejer sig om. Skulde det vise sig vanskeligt at samle netop 50 Fiskere, er det heller ikke afgørende for, om Loven kan blive effektiv, idet det heder; at uden Landbrugsministerens Samtykke kan en saadan Forening ikke oprettes med et mindre Medlemsantal end 50 og en mindre Værdi end 20,000 Kr. Men jeg er ikke i Tvivl om, at naar den højtærede Minister ser, der ellers er forstændige og rimelige Forhold til Stede, vil han til en vis Grad suspendere denne Bestemmelse, i alt Fald til at begynde med, indtil Systemet kommer i Gang. Paa vore større Fiskepladser kan man vel nok forudsætte, at der med nogenlunde Letted kan dannes Foreninger med 50 Medlemmer.

Der er til mig fra en vis Side inden for Fiskerbefolkningen rettet en Anke mod en Bestemmelse i § 4, f., hvor der staar, at der til et Medlem ikke maa udlaanes større Beløb end 1500 Kr. Det er nu mærkeligt nok, at den Anke, der er fremsat, gaar i modsat Retning af, hvad man skulde tro. Den gaar nemlig i Retning af, at dette Beløb 1500 Kr. skulde nedsættes til 500 Kr. Jeg forstaa den Indvending saaledes, at den maa bero paa en Misforstaaelse, for jeg ser ikke, at der for den paagældende Forening er nogen Forpligtelse til at beholde denne Bestemmelse i deres Vedtægter. Det er nemlig en Be-

stemmelse, de selv raade over, kun med den Begrænsning, at der ikke maa staa i Vedtægten, at de kunne gaa over 1500 Kr., men om de selv ville danne sig et Minimum og sætte dette til 500 Kr., anser jeg det for givet, at de maa have fuld lovlig Ret dertil.

Hertil kan jeg indskrænke mig. Jeg vil, saa varmt som jeg formaar, anbefale dette efter min For mening aldeles ypperlige Forslag til Tingets Velvillie. Jeg tvivler som sagt ikke om, at Tinget i det store og hele vil have omtrent den samme Betragtning, af dette Forslag som den, der er udtrykt af de Medlemmer, der have haft Ordet i Dag, og som jeg i saa Henseende kan slutte mig til.

Blühme: Det er jo en Række vigtige Lovforslag, den ærede Landbrugsminister har fremsat til Støtte for Erhvervs livet i vort Land, og jeg kan fra mit Standpunkt kun ønske den ærede Minister til Lykke med det Held, han har haft med Affattelsen af disse Lovforslag, en Affattelse, jeg synes, betinger deres heldige Gang og betinger deres Nytte for Erhvervs livet.

Det foreliggende Lovforslag kan jeg ogsaa give min fulde Tilslutning, om jeg end paa enkelte Punkter kunde ønske lidt Forandring deri. Lovforslaget har egentlig talt to Bestemmelser. For det første, at man direkte til Fiskerne kan udlaane en større Sum til Anskaffelse af Fiskefartøjer. Jeg vil bruge det Udtryk, at det er 1ste Prioritets-Laan, der kunne gives direkte til Fiskerne. Den anden Bestemmelse er, at der aarlig kan anvendes en vis Sum til Laaneforeninger af Fiskere, der skulle være solidarisk ansvarlige over for Staten. Jeg kunde nok ønske, at disse heldige Bestemmelser kunde blive styrkede derved, at man væsentlig forandrede de Summer, hvis Fordeling bestemmes i § 1. Jeg vil gaa saa vidt, at jeg vil sige, at jeg helst saa, at det meste af, hvad der er henlagt til direkte Laan, blev overført til den anden Afdeling, til Laaneforeningerne. Det forekommer mig af to Grunde uheldigt at stille en saa stor Sum til Disposition til direkte Laan til Fiskerne. Den ene er den, at det dog bliver forholdsvis faa, der faa den Begunstigelse at faa saa billige Laan, og det er vanskeligt at se, hvorfor den ene Fisker mere skal have det end de andre. De fleste af de nuværende Fiskefartøjer ere anskaffede for private Midler, enten Midler, som Baadene Ejere selv havde, eller Midler, som de have laant hos offentlige Institutioner eller hos private